

י"ב בל הנקבדים אפרן אסור. בסוף תמורה (דף ל"ד). ו"מ"ש וכל הנשרפין של הקדש הפסח מותר מזה ממשן במזבח וכו'. שם דנשרפים אפרן מותר ומזכיר עליה מדמיא כל הנשרפים אפרם מותר מזה מאכל אפרם ואלו הקדש שלול אסור ומשי י"ב פסח אפר הקדש אסור כדומת הדשן לנפולם אסור דמיא וזמן בנחת ושמו כולו ושמו של יצור ויפסד"ו ושמו וזמן וזמן וזמן

וְכָל הַנִּקְבְּרִין אַפְרֵי אַפְרוֹ
אֶפְרַם מוֹתֵר * חוּץ מִדֶּשֶׁן
הַחֲצִיצוֹן וְהַפְּנִימִי וְדִישוֹן הָעִיר
יֵד בַּל תִּשְׂרָפוּן לֹא יִקְבְּרוּ.
הַנִּקְבְּרִים לֹא יִשְׂרָפוּ. שֶׁאֵין עִיר
הַקֵּל בְּאַפְרֵי. שֶׁאִפְרֵי הַנִּקְבְּרִין
בְּזָבָחִים וְאָמַר לוֹ נִתְפָּלוּ.
לוֹ נִשְׁמָאוּ. * נֶאֱמַר. לֹא נִחְשְׁדוּ
עַל כֵּךְ. אֲבָל אִם אִמֵּר לוֹ

[illegible][illegible][illegible]

סליקן להו חלכות פסולי המוקדשין בס"ד

משנה למלך

י"ב כל הנקראין אחר חומר פ"ו. פס טכאנא מרן ונכחאל דנדרין בסוף פרק. הא בסוף פרק ג' מרן דרדא מקריב טעו בנחשט כו'. טיון נישטאסאפ ס"ב דפרומות וטיון נב"ש רביט בסוף פרק י"ב מכלכות משער:

מליקו להו חלכות פסולי המוקדשין במ"ד :

הלכות עבודת יום הכפורים

מצות עשה אחת.

והיא שיעשה מעשה יום הכפורים בולו על חסדר כמו שכתוב בפרשת אחרי מות. הקרבנות. והידויין.
ושילוח השעיר. ושאר העבודות:

וביאור מצוה זו בפרקים אלו :

בסוף משנה   פרק ראשון   לחם משנה

[illegible]

מִשֶּׁם לִפְנֵי כֵּן מִתְּנִי וְעוֹד לִמְרִיק
כֶּסֶם

א בְּחֵם הַצֹּם מִקְרִיבִין תָּמִיד בִּשְׁחָר וְתָמִיד בֵּין
הָעֶרְבִים כַּסֵּדֶר כָּל יוֹם וְיוֹם . וּמִקְרִיבִין מִסֵּפֶה הַיּוֹם פֶּר וְאִיל וּשְׂבֵעָה כִּבְשִׁים כֻּלָּם
עֹקוֹת . וְשַׁעִיר חַטָּאת נַעֲשֶׂה בַחֹץ הוּא נֹאכַל לָעֶרֶב . וְעוֹד מִקְרִיבִין יֵתֵר עַל מִסֵּפֶה זֶה . פֶּר בֶּן בֶּקָר לַחֲטָאת וְהוּא נִשְׂרָף .
וְאִיל לְעוֹלָה . וּשְׁנֵיהֶם מִשַּׁל כֹּהֵן גָּדוֹל . וְאִיל הַבֵּא מִשַּׁל צִבּוֹר הָאֹמֶר בִּפְרֶשֶׁת אַחֲרֵי מוֹת . וְהוּא הָאִיל הָאֹמֶר בַּחֲנוּמֵשׁ הַפְּקָדִים
כֻּלָּל

משנה למלך

פלא לא ושניהם משל ב'ג כו'. סת'ה דשבושח טמא אחר לו ודון לא ודוא ואב חזקא דהא מילי עדיף ליה חזקה דהא